

Romeu i Julieta

William Shakespeare

Traducció
Miquel Desclot

Direcció
Dugald Bruce-Lockhart

Una producció de Teatre Akadèmia · Eix49
Temporada 2013/2014

Equip artístic

Autor

William Shakespeare

Direcció

Dugald Bruce-Lockhart

Traducció:

Mique Desclot

Repartiment

Òscar Bosch - *Fra Llorenç/Abraham*

Emilià Carilla - *Capulet/Apotecari*

Helena Font - *Dida*

Sílvia Forns - *Julieta*

Toni Mas - *Mercutio/Gregori/Paris*

Andrea Montero - *Senyora Capulet*

Guillem Motos - *Romeu*

Lluís Olivé - *Montagut/Fra Joan*

Xesco Pintó - *Benvolio*

Jordi Robles - *Tibalt/Baltasar*

Xisco Segura - *Príncep/Cor/Pere*

Escenografia i vestuari

Ricart Prat

Disseny d'il·luminació

Tito Rueda

Cap de producció

Jordi Robles

Producció executiva

Gabrilla Dilorenzo

Cap de comunicació

Mireia Mora

Cap tècnic

Pol Queralt

Cap de sala:

Enrique Vallejo

Fotografia

Joan Vico

Agraïments

Roger Warren, Coralina Colom Koko, Pau Tebar, Judith Torres

Dates

Estrena: 11 de desembre de 2013

Lloc: Teatre Akadèmia

En cartell: de l'11 de desembre de 2013 al 12 de gener de 2014

Horaris: De dimecres a dissabte a les 20.30h i diumenge a les 18.30

Els dies 25 i 26 de desembre, així com el dia 1 de gener hi haurà funció regular, malgrat ser festius.

Una producció de:

Amb el suport de:

Mitjans col·laboradors:

L'Akadèmia teixint complicitats

La nostra aventura comença aquesta temporada, de nou, amb unes fites que ens porten cap als clàssics, més o menys contemporanis. Amb La Marquesa de Sade hem tingut la constatació que hi ha un públic interessat en visitar espais com el nostre -que podríem dir de petit format- quan hem programat obres universals. Amb Romeu i Julieta tornem a fer una aposta en la mateixa direcció.

Aquesta decisió és especialment satisfactòria perquè ha sorgit d'una manera orgànica: la química amb en Dugald i la nostra dinàmica de treball, que persegueix establir pont entre l'entrenament i la producció, objectiu important dins el nostre decàleg.

Al Festival Temporada Alta hem pogut veure reiteradament l'esplèndida Companyia Propeller. La Fundació Aisge, va entrar en contacte amb els seus membres, per poder oferir un curs sobre Shakespeare als professionals catalans amb la nostra col·laboració.

Durant el desembre de 2012 el nostre espai va acollir el workshop impartit per Dugald Bruce-Lockhart, membre de la Companyia, que desitjava vivament venir a treballar a Barcelona.

D'aquest encontre en va sorgir el projecte i els protagonistes del Romeu i Julieta. En Dugald, enamorat de l'espai i dels actors que havien treballat en una escena d'aquesta obra, va proposar posar en peu aquest text. L'encaix de factors coincidents ha donat lloc a la producció que ara presentem.

La traducció de Miquel Desclot ha estat també un element crucial, ja que aporta una nova immersió rigorosa i propera als versos de Shakespeare.

La traducció de Desclot va ser duta a escena l'any 2002 pel Teatre Lliure, sent la única vegada que s'ha presentat professionalment a la ciutat. La versió és de Dugald Bruce-Lockhart i Roger Warren, que aconseguix una durada de l'espectacle de 2 hores.

Amb la mateixa filosofia de la Companyia Propeller, que posa l'obra de l'autor com a cim a conquerir i el treball d'equip com a mitjà per aconseguir-ho, Dugald ha conduït la nau. La creació musical dels propis actors i una gran fisicalitat són els trampolins que el director proposa per acostar-se amb vitalitat i concreció al vers del gran text, que juga un jove equip d'onze intèrprets.

Mercè Manguerra
Direcció Artística del Teatre Akadèmia

Romeu i Julieta a Barcelona

L'any passat, la Fundación AISGE va contactar amb la Companyia Propeller, de la qual en sóc membre, per a convidar-me a impartir un *workshop* per a actors i actrius professionals, que acollia el Teatre Akadèmia de Barcelona.

En aquest taller, s'hi inclouen escenes de Romeu i Julieta. Quan els actors les van presentar, vaig adonar-me, immediatament, que aquest era el teatre on podia imaginar l'obra.

He estat anys esperant el moment i les circumstàncies adients per a dur-la a terme. El Teatre Akadèmia té un disseny perfecte per acollir l'obra: un bonic espai obert amb la seva balconada de fons (com al Globe Theatre), que permet als actors i al director explicar la història de manera senzilla, nua, sense tecnologia ni mecànica. Un lloc on fer néixer entre tots la màgia que ha de combinar la dinàmica del compromís entre el vers i la màxima fisicalitat.

He estat molt de temps treballant com actor en un *ensemble* d'homes que ha portat les obres de Shakespeare arreu del món, la Companyia Propeller. M'he anat decantant dins al grup cap a la direcció i sóc director associat de la Companyia; de manera que he dirigit les reposicions de Nit de Reis, El Somni d'una Nit d'Estiu i L'Amansiment de l'Harpia. Crec que el millor camí dins el teatre és la forma de col·laborar que es crea en el marc d'un *ensemble*, on la història és centre, ni els actors ni el director, ni l'espai, ni el vestuari; com en el bons llibres, la història ho és tot.

Romeu i Julieta és una història que tothom pensa que coneix, però sovint es coneix de manera poc concreta o es veu com una història d'amor tràgica.

Jo he volgut bufar la pols de la coberta i acostar-m'hi fresc, amb nous ulls i ganes de trobar què hi ha, realment, al cor de l'obra.

El resultat és que crec que no és una obra sobre l'amor. En tot cas, encara que es parla d'amor, no és aquest el focus *overbearing*. Per a mi és més aviat una obra sobre l'obsessió i la identitat, i el que ens passa quan la nostre identitat és threatenet. Tant Romeo com Julieta es defineixen, existeixen, l'un a través de l'altre; es nodreixen d'una forta addicció de co-dependència. Sense "l'altre" la pròpia essència queda esvaïda. Un tipus d'addicció que els supera.

En més o menys grau, aquesta aflicció es veu en tots els personatges. Shakespeare construeix un magnífic *thriller* d'acció, que emmarca la necessitat de comprensió i acceptació entre germans; l'únic camí per construir la pròpia identitat, la pau i fugir dels inútils banys de sang .

Fer l'obra en català, aquí a Barcelona, m'acosta més a l'esperit de l'obra, on cada dia em sento com si construís una aventura, que em permet endinsar-me en aquest preciós text de Shakespeare amb un fantàstic grup d'actors de talent en una ciutat d'un esperit sorprenentment romàtic i efervescent.

Dugald Bruce-Lockhart
Director de l'espectacle

Traduint Romeu i Julieta

Traduir un gran autor com Shakespeare és sempre una operació delicada i plena de riscos. Allò que a la superfície pot semblar relativament fàcil es revela molt més difícil de seguida que es grata una mica la superfície i es té un besllum de les profunditats ocultes.

El primer que sobta un traductor de Shakespeare és la riquesa luxuriant de la seva llengua, que fascinava el públic transversal que assistia al teatre, des del cortesà més refinat fins a l'analfabet més groller que seia a terra, esperant aquella pluja vivificant de paraules.

La segona sorpresa és el sentit musical infal·lible del poeta, que orquestra els sons de la llengua i construeix les frases musicals amb un instint dramàtic d'una eficàcia espectacular.

La tercera sorpresa és l'habilitat prodigiosa amb què el poeta caracteritza lingüísticament un personatge tan bon punt obre la boca: a la primera frase que diuen Romeu, Mercutio, Julieta o la Dida ja sabem com són aquells personatges i percebem al punt les característiques que els fan tan diferents entre ells. I no tan sols això, sinó que l'evolució dels personatges al llarg de l'obra es tradueix també en una evolució lingüística evident: Romeu no parla de la mateixa manera quan està enlluernat per l'afectada moda petrarquista del seu temps que quan està sincerament enamorat de Julieta, que sembla una noia molt més natural que ell.

Les sorpreses del traductor són innombrables, i podrien arribar-lo a descoratjar. El primer diàleg entre Romeu i Julieta, per exemple, és un sonet petrarquista camuflat, construït sobre el significat del nom de Romeu, (és a dir pelegrí), que representa una visita d'un romeu al santuari d'una santa. Per no parlar dels nombrosos jocs de paraules, molts d'ells obscurs, que omplen la peça de dalt a baix.

El traductor conscient de tot això no pot fer més que intentar reproduir-ho en la seva pròpia llengua, sabent tanmateix que és una empresa titànica condemnada a un fracàs més o menys clamorós.

Miquel Desclot
Traductor

Dugald Bruce-Lockhart, el director

Dugald va estudiar a la Universitat Teatral Rada de Londres, on es va graduar com actor i director.

És actor i director associat des de fa quinze anys de la internacionalment reconeguda companyia Propeller formada únicament per homes, que ha guanyat premis com el Premi UK a la millor producció en gira per Ricard III i La Comèdia dels Errors; el New York Obie per L'Amansiment de l'Arpia, el TMA per El Somni d'una Nit d'Estiu. Personalment ha dirigit les reposicions d'El Somni d'una Nit d'Estiu, Nit de Reis, l'Amansiment de l'Arpia, La Comèdia dels Errors, Enric V, Conte d'Hivern.

És director associat de la Central School of Speech and Drama, on ha dirigit recentment The Lightning de Charlotte Jones.

Com a actor ha protagonitzat, en el darrer període, l'obra Three Lions de David Cameron per la que ha rebut el Premi al millor actor al Festival d'Edinburgh 2013. Ha estat en diverses companyies entre d'altres: The Royal Shakespeare Company, The National Theatre, ETT, Bath Theatre Royal.

Obres en les que ha participat com a actor: Henry V, The Winter's Tale, Comedy of Errors and Richard III, Taming of The Shrew, Twelfth Night, A Midsummer Night's Dream, Rose Rage (Propeller) The 39 Steps (Liverpool Playhouse/Tour), The Prime of Miss Jean Brodie (Northampton Royal Theatre), For King and Country (ACT, Plymouth Theatre Royal & Tour), Deep Blue Sea (Bath/Vaudeville Theatre, London), Les Liaisons Dangereuses (Royal Lyceum Theatre), Faust – (Royal Lyceum Theatre, Edinburgh), Cat on a Hot Tin Roof (Nottingham Playhouse Theatre), Twelfth Night (English Touring Theatre), Henry V & Comedy of Errors (Watermill Theatre & Tour) Three Girls in Blue (White Bear), The Prince's Play (Royal National Theatre), Reader (Traverse Theatre), Henry VI (RSC) and A Streetcar Named Desire (Byre).

També és actor de cinema i televisió.

Dugald col·labora com a professor en diverses escoles d'art dramàtic al Regne Unit, Harrow, Abingdon, St Katherine & St Helen's, Wellington College and also at Cambridge University i a O'Neill Institute als Estats Units.

Repartiment

Òscar Bosch

Emilià Carilla

Helena Font

Sílvia Forns

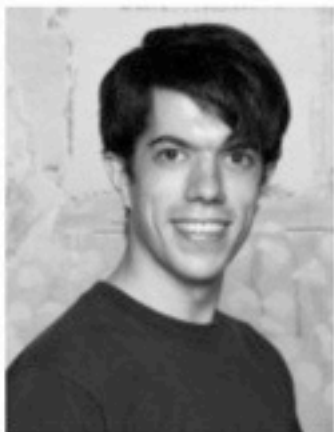
Toni Mas

Andrea Montero

Guillem Motos

Lluís Olivé

Xesco Pintó

Jordi Robles

Xisco Segura

Galeria d'imatges de l'espectacle

www.teatreacademia.cat
Buenos Aires, 47-49. Barcelona
934 951 447